

RASTANAK

Noć u vihoru nestaje,
Bešumno korača dan
šapat što žuri korakom brzim
u tisućama kapi
u potocima krvi,
nestaje na ulicama
kojima sam krenuo u svitanje.

Noćima u htjenju bez cilja
za nedostižnim željama,
odlutaše tihim korakom k svitanju
u mom sjećanju ostaje neizbrisiva iluzija
za korakom, sam koji luta
k čežnjama koja su bila moja
a ja.....ostao sam,
u nedovršenom iščekivanju.

Lice što odaje skromnošću
sa pogledom sramežljivim,
gubi se na vrhu moje cipele,
prikrivajući uzdah,
uzdah u vječitu tamu, ne poznaje se.

Tuga što srce para na dvoje,
polovica se tebi klanja
druga se u bolu raspada;
vrijeme briše sve...pa i mene
i bol što se u meni skriva koja
nasmiješenom licu šapuće pjesmu
koju sam u srce zatvorio.

Tijelo za korakom kreće
dok duša ostaje okačena na klupi,
na kojoj smo se voljeli.
Život se gubi u koraku
koji pred tobom u nepovrat kreće
k novim svitanjima
za mene praznim, nedostižnim,
bolnim.

Član DDI-a Goran Čakić

...*pjesme*...

...*stihovi*...

...*poezija*...

...*članova*...

...*DDI*...

...*pjesme*...

...*stihovi*...

...*poezija*...

...*članova*...

...*DDI*...

NAPUŠTEN

Protkan rukama u kiši plača,
Bešumno trgaju zvijezde
Izbljedile stranice knjiga
Na prašnjavim stazama
Gđe se sretosmo bešumno...

Da, tako smo se sreli u predvečerje...

Tiho s povjerenjem u srcu
S obećanjem na povratak
Ali ti...

Ostala si ona ista sjena
Okačena u očaju o slova
U staroj izlizanoj knjizi.

Zar ne čuješ moj tih krik u noći,
Zar ne čuješ plać djeteta u koljevcu,
Zar ne čuješ da zove mama,
Zar ne čuješ korake nesigurne
kreću k tebi tražeći spokoj
koji si svojim odlaskom uništila.

Zeleno lišće na drveću
već je odavno otpalo,
otislo za tobom...a ja,
ostadoh sam.

Brojim dane, sate, minute...
Ali...tebe nema.

Ostala si samo sjena u praznoj čaši
Tu kraj mene na stolu u ugлу.
Prljave, zadimljene kafane.

.....Lice je ponoć
Ponoć je srce
srce je tužno
a oči plaču.....

Član DDI-a Goran Čakić

SREĆA

Započeh razmišljanja
na obali nemirnog mora
i u mislima krenuh za njim,
na daleka putovanja,
bez povratka.

Tad ugledah tebe,
dan mog najljepšeg jutra,
najljepšu ružu u sunčanoj bašti.

Suza kanu niz obraz
zaželjeh te zadržat, pomilovat
kosu tvoju dugu i meku
a ti...iščezla iz mojih misli
odluta putovima nevidljivih staza
kroz zavjese zgusnute magle.

Pokušah potrčati za tobom
ali noge me izdadoše,
ostadoh sjedeći na obali mora
pogleda uprta za tvojim stopama
u plavetnilu dalekih horizonata.

Član DDI-a Goran Čakić

TUGA

Kad je tuga na moja
vrata pokucala,
širom sam joj ih otvorila,
iako to tada nisam znala.

A danas kad je
istjerati želim,
ne uspijevam to
nikakvim postupcima smjelim.

Tuga se ugnijezdila
u kući mojoj,
i u njoj se ponaša
kao da je u kući svojoj.

Odlazi već jednom, Tugo
odnio te dan,
i daj već jednom postavi
davno prošli, ružni san.

Članica DDI-a Irena Rodić

LJUBAVI, ZNAŠ LI?

Voljeni, znaš li što to znači,
kad ti kažem da te volim?
Ljubljeni, znaš li što to znači,
kad ti kažem da te želim?
Znaš li sve to srećo moja?
Na žalost, nisam ljubav tvoja.
Ljubavi, znaš li?

Članica DDI-a Irena Rodić

LJUBAVI

Biserne suze teku
niz tužno lice moje,
kada bi mogli biti,
zajedno uvijek nas dvoje.

Kada bi skupa bili,
zauvijek ja i ti,
srce bi moje tuklo
u ritmu ljubavi.

Srce će moje patiti,
zauvijek za tobom tu,
ali ti i ja zajedno nećemo
biti čak ni u snu.

Članica DDI-a Irena Rodić

DRAGI...

Ti si, dragi, sreća moja,
a ja nisam ljubav tvoja.
Ti si sve što meni treba,
Ti si moj komadić neba.

Ti si moja ljubav sva,
Zato tebe volim JA.

Članica DDI-a Irena Rodić